

Verlegenheid rond Golgotha.

Dat Jezus zich vrijwillig liet gevangennemen en kruisigen, weet iedere christen. De grote vraag hierbij is natuurlijk: *waarom* ging Hij (onschuldig) die gruwelijke weg? Wie hierover wat lectuur leest, merkt al gauw dat hierover verlegenheid heerst. Vrijwel alle dogmatieken zeggen dat Jezus moest lijden en sterven om mensen te verzoenen met God, maar zij erkennen daarbij eerlijk dat het onbegrijpelijk blijft hoe dit lijden en sterven verzoening kan bewerken.

De studiedag, die hierover in maart 2019 gehouden werd rond Reinier Sonnevelds boek 'Het vergeten Evangelie', getuigde er ook duidelijk van dat een heldere verklaring van het gebeuren op Golgotha ontbreekt. Ook het Gereformeerde antwoord (verzoening door voldoening) roept veel heftige en kritische vragen op.

Fundamentele vragen blijven al maar storend knagen. Dit veroorzaakt vóórt durende onrust.

Verlegenheids-oplossingen.

In deze onbevredigende situatie geven velen als 'oplossing', dat alle verklaringen van Golgotha zijn als de vlakjes van een diamant: 'je hebt ze allemaal nodig; ze vullen elkaar aan'. Maar dit helpt niets, want samen vormen de antwoorden geen mooi geheel en alle vragen blijven. Een andere 'oplossing' is, dat we Gods werken nu eenmaal niet kunnen doorzien. Maar daarbij knaagt de vraag: waarom redt God ons op zo'n onheldere manier? Is dit aannemelijk? Ook dit verheldert en helpt niet.

Is het uitgangspunt wel goed?

Deze onbevredigende situatie dwingt ons om de vraag te stellen: veronderstellen wij bij ons zoeken naar een verklaring van Golgotha mogelijk iets, wat niet goed is? Zijn we daardoor wellicht blind voor wat er werkelijk gebeurde op Golgotha? Zoeken we misschien iets op Golgotha, wat er niet te vinden is? Dan kun je natuurlijk studeren en interpreteren tot je een ons weegt, maar er niet uit komen. Zou het kunnen dat wij Golgotha *overvragen*?

Wie dáárover nadenkt, kan concluderen dat het daar op lijkt. Want bij de vraag 'Wat deed Jezus op Golgotha?', veronderstellen we meestal dat dáár en tóen ons zonde-probleem op een of andere manier opgelost werd. We denken: dáár heeft Jezus ons toch bevrijd en verzoend met God?! Maar is die (algemeen gangbare) veronderstelling wel juist? Ging het op Golgotha misschien (eerst) om iets anders? Volgens de Bijbel is wat daar gebeurde heel cruciaal, maar ... was het wellicht noodzakelijk ter vóórbereiding op het verzoeningswerk wat Jezus pas daarna zou gaan doen? Dit zou betekenen, dat onze verzoening of bevrijding dus *niet* op Golgotha volbracht werd! Laat dit voor velen een nieuwe gedachte zijn – de impasse dwingt ons deze mogelijkheid eerlijk te overwegen en te toetsen.

Veelbelovend denkspoor?

Mijn indruk is, dat deze 'nieuwe' denkrichting 'ontspant' en tot een bevredigender uitleg van Golgotha leidt! Het 'klopt' in ieder geval al met de volgende grote feiten:

- (1) We lezen nergens in de Evangeliën of Handelingen dat Jezus zei, dat Hij ging lijden en sterven om ons zo te verzoenen met God. Wel zei Hij dat Hij via die weg Koning zou worden.
- (2) Hij verkondigde het Koninkrijk van God. In Hem was het er, maar was het nog toekomst. Het kwam pas echt de wereld in op Pinksteren, toen Jezus de gelovigen vulde of doopte met de Heilige Geest. Dat kon Hij eerder nog niet doen, omdat Hij toen nog Koning moest wórdén!
- (3) We lezen ook, *dat Jezus echt mens was (geworden) en trouw en gehoorzaamheid moest leren via allerlei beproevingen als leermomenten* (Hebreeën 2:10 en 5:8). Hij was hier nog 'in opleiding' om daarna verhoogd te worden oftewel Koning te worden.

Deze drie feiten helpen ons het lijden en sterven op Golgotha te taxeren als een laatste 'proef of examen'. Jezus bewees toen God zijn trouw tot het uiterste en '*volbracht*' zó zijn aardse opleiding tot Koning. Dáár ging het toen blijkbaar om – om niets minder dan dat, maar ook om niets meer dan dat! En *daarná* maakte God Hem Koning, volgens Filippenzen 2:9. Na dit laatste zware 'examen' kon God met een gerust hart aan Jezus *alle macht in hemel en op aarde* toevertrouwen. Jezus kreeg van God toen zelfs de beschikking over de Heilige Geest (Handelingen 2:37). En vanaf dát moment kon Jezus mensen één of eensgezind met Hem en zijn Vader maken. Zo bewerkt Hij échte verzoening: mensen worden eensgeestes met God, als ze Hem maar vertrouwen (geloven). Vergeving van zonden is dán

vanzelfsprekend, want vergeving is voor onze rijke en barmhartige Vader *bij berouw en bekering* nóóit problematisch geweest. Gods probleem gedurende de geschiedenis van het Oude Testament was, dat mensen zich steeds weer massaal lieten inpakken door zondige begeerten en boze machten! Ze leken daartegen machteloos. Dáárom zond God tenslotte zijn Zoon om onze Koning te worden. En nu kan het nieuwe leven royaal doorbreken en standhouden. Verzoening en groei, eenwording met God, is echt mogelijk, ook al blijven verleidingen en vijanden ons aanvechten. Samen met onze hemelse Koning kunnen we die aan! (1 Korintiërs 10:13). In dat alles kunnen we overwinnaars zijn (Romeinen 8:37). Maar het alleen mogelijk 'door geloof'!

Verder doordenken nodig.

Dit is nog maar een begin. Maar ook andere 'onmogelijke puzzelstukken' lijken nu echt te gaan passen. Geeft dit een uitweg uit die vervelende verlegenheid rond Golgotha? Dat zou toch een geweldige zegen zijn?! Als je hierover verder mee wilt nadenken: mail me. Arnhem, Ton de Ruiters (tonderuiters@hotmail.com).